

Land. Og jeg mener ogsaa, man har Lov til at sige, at selv om den danske Administration deroppe naturligvis ikke har været fejlfri, saa har den i det store og hele været til Ære for vort Land. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Indenrigsminister, agter han ikke straks ved Samlingens Begyndelse at fremsætte Lovforslaget om Grønlands Styrelse, men først at overveje, hvilke Ændringer i dette der kunde følge af de Erfaringer, som Delegationen har gjort deroppe. Men det forekommer mig, at man maaske kunde tænke paa allerede paa nærværende Tidspunkt at gennemføre nogle Forbedringer navnlig paa det hygiejniske Omraade oppe i Grønland. Der er Ting, man fra alle Sider er enig om kunde gøres og kunde gøres for forholdsvis faa Penge, og hvis Udførelse ikke vilde forebribe noget som helst med Hensyn til den fremtidige Organisation af Styret deroppe.

Med Hensyn til de i strengere Forstand indre Forhold er der neppe noget Forhold, der i Interesse har overskygget den Sag, som nylig har fundet sin Afslutning ved Højesteret. Dommen i Landmandsbank-sagen danner Afslutningen paa den retlige Side af Kommissionens Virksomhed. Vi afventer nu og; jeg maa sige, afventer med Længsel Kommissionsbetænkningen. Der er Punkter i denne Forbindelse med Hensyn til Landmandsbankens Indflydelse og hele Fremfærd ved Optagelsen af de sidste amerikanske Statslaan, som jeg for mit Vedkommende vilde være i høj Grad interesseret i at faa nærmere belyst. Det er naturligt, at den hele Affære med Udløbere har givet Anledning til Betragtninger over vor Aktieselskabs- og Banklovgivning, og der var en Tid, tror jeg, stærk Stemning for, at man skulde gaa til en Ændring i Retning af kraftig Skærpelse af Aktie- og Banklovgivningen. Jeg tror dog, at Højesterets Dom vil vise, at Bankloven ingenlunde er saa virkningsløs, som man en vis Tid har ment. Men den viser ogsaa en anden Ting. Den viser, at man skal ikke bygge med nogen Tyrketro paa Paragraffer. Det vil meget vel være muligt at skrive en Række Paragraffer med Hensyn til disse Forhold, men det vil neppe være muligt at skrive en Lov, der, saaledes som det stod i „Social-Demokraten“ en Dag, umuliggjorde en Gentagelse af Forhold som

disse. Det er en Overtro paa Lovgivningsmagtens Betydning, og det kan være sundt allerede nu at paapege, at det er en Overtro. Vi vil naturligvis fra vor Side være villige til at medvirke til en Revision af disse Love og erkender, at der naturligvis kan være noget at rette paa visse Punkter; men det maa være et Grundsynspunkt for denne Revision, at man ikke for at forhindre Misbrugene umuliggør Brugen. Det, der er og bliver det afgørende for disse Selskabers forsvarlige Ledelse, er, om de Personer, der staar i Spidsen for dem, føler i tilstrækkelig Grad deres Ansvar overfor det Selskab, de staar i Spidsen for, og overfor det Samfund, som de tilhører. Det kan ikke nægtes, at de seneste Tider har blottet store Brøst i saa Henseende og har blottet en beklagelig Mangel paa Evne til at modstaa Opfordringen til at danse omkring Guldkalven. Det sidste gælder beklageligvis ikke mindst for adskillige af vore Departementschefer, et Forhold, som gentagne Gange har været drøftet her i Rigsdagen, uden at man hidtil er naaet til nogen Løsning. Her er dog et Punkt, hvor en Lovbestemmelse vilde være virkningsfuld, hvor selve dette, at man fik en Bestemmelse, vilde betyde, at den blev overholdt, hvis Bestemmelsen blev formulert tilstrækkelig klart. Det er muligt, at en saadan Bestemmelse vilde drage Konsekvenser efter sig med Hensyn til de Lønninger, man maatte give for visse af Departementscheffsstillingerne. Jeg for mit Vedkommende vilde i hvert Fald finde, at Renhed paa dette Omraade vilde være billigt købt med nogen Lønforbedring.

Den højtærede Indenrigsminister har bebudet at ville fremsætte Forslag til en Valglov. Det forekommer mig, at der kunde være Grund til at prøve Valgloven endnu en Gang, inden man retter saa skarp en Kritik mod den, som man har gjort. Et og andet af det, man kalder Mangler ved Loven, bunder blot i, at man ikke i tilstrækkelig Grad har kendt Loven. Derfor vilde der efter min Mening være en meget stærk Opfordring til at prøve Valgloven endnu en Gang, idet man søger at modvirke de uheldige Virkninger, som har vist sig ved den nugældende Lov. Den nugældende Valglov har det Fortrin, at den giver ikke blot en ligelig